

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Correos y Telégrafos S.A.

Strona pozwana: Ayuntamiento de Vila Seca.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 107 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE⁽¹⁾ z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniającej dyrektywę 97/67/WE⁽²⁾ w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty sprzeciwiają się przepisom prawa krajowego, które ustanawiają tytułem środka finansowania powszechnej usługi pocztowej, zwolnienie z podatków związanych z tą działalnością?

⁽¹⁾ Dz.U. L 52, s.3.

⁽²⁾ Dz.U. L 15, s.14.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 24 czerwca 2015 r. – Delta Air Lines Inc./Daniel Dam Hansen, Mille Doktor, Carsten Jensen, Mogens Jensen, Dorthe Fabricius, Jens Ejner Rasmussen, Christian Bøje Pedersen, Andreas Fabricius, Mads Wedel Rasmussen, Nicklas Wedel Rasmussen, Thomas Lindstrøm Jensen, Marianne Thestrup Jensen, Erik Lindstrøm Jensen, Jakob Lindstrøm Jensen, Liva Doktor, Peter Lindstrøm Jensen

(Sprawa C-305/15)

(2015/C 294/46)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Delta Air Lines Inc.

Strona pozwana: Daniel Dam Hansen, Mille Doktor, Carsten Jensen, Mogens Jensen, Dorthe Fabricius, Jens Ejner Rasmussen, Christian Bøje Pedersen, Andreas Fabricius, Mads Wedel Rasmussen, Nicklas Wedel Rasmussen, Thomas Lindstrøm Jensen, Marianne Thestrup Jensen, Erik Lindstrøm Jensen, Jakob Lindstrøm Jensen, Liva Doktor, Peter Lindstrøm Jensen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 i 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r.⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że odszkodowanie przyznawane na podstawie tego rozporządzenia może przysługiwać pasażerom w transporcie lotniczym wielokrotnie w odniesieniu do tej samej rezerwacji w sytuacji, gdy lot, na który pasażerowie ci zostali przeniesieni przez przewoźnika lotniczego, [również] został odwołany lub opóźniony o ponad trzy godziny, efektem czego odszkodowanie określone w art. 7 tego rozporządzenia nie ma charakteru ryczałtowego, lecz jego wysokość jest uzależniona od ilości dokonanych przez przewoźnika odwołań czy też znaczenia, jaki mają te odwołania i, co za tym idzie, opóźnienia?

- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, w jaki sposób można to pogodzić z określoną w wyroku z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie *Sturgeon i in.*, C-402/07 i C-432/07, EU:C:2009:716, zasadą, zgodnie z którą art. 5 ww. rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania pasażerów opóźnionych lotów można traktować jak pasażerów odwołanych lotów w sytuacji, gdy w odniesieniu do tego prawa do odszkodowania w wyroku z dnia 23 października 2012 r. w sprawie *Nelson i in.*, C-581/10 i C-629/10, EU:C:2012:657, Trybunał stwierdził, że przekraczająca trzy godziny długość opóźnienia nie jest brana pod uwagę przy obliczaniu kwoty zryczałtowanego odszkodowania?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 25 czerwca 2015 r. – Vincent Deroo-Blanquart/Sony Europe Limited, następca prawny Sony
France SA**

(Sprawa C-310/15)

(2015/C 294/47)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vincent Deroo-Blanquart

Strona pozwana: Sony Europe Limited, następca prawny Sony France SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 i art. 7 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że oferta wiązana polegająca na sprzedaży komputera wyposażonego w preinstalowane oprogramowanie, w sytuacji gdy producent komputerów, za pośrednictwem swojego dystrybutora, dostarczył informacji dotyczących każdego z preinstalowanych programów, lecz nie określił ceny każdego z tych elementów, stanowi nieuczciwą praktykę handlową wprowadzającą w błąd?
- 2) Czy art. 5 dyrektywy 2005/29 należy interpretować w ten sposób, że oferta wiązana polegająca na sprzedaży komputera wyposażonego w preinstalowane oprogramowanie stanowi nieuczciwą praktykę handlową, w sytuacji gdy producent nie pozostawia konsumentowi innego wyboru niż kupno tego oprogramowania lub odstąpienie od umowy sprzedaży?
- 3) Czy art. 5 dyrektywy 2005/29 należy interpretować w ten sposób, że oferta wiązana polegająca na sprzedaży komputera wyposażonego w preinstalowane oprogramowanie stanowi nieuczciwą praktykę handlową, w sytuacji gdy konsument nie ma możliwości zakupienia od tego samego producenta komputera bez zainstalowanego oprogramowania?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, s. 22.